

Torsdag den 23. juni.

Klar til Skt. Hans Aften

Efter at have tømt Mazdaen to gange for gods og stuvet det godt væk i DAGMAR's gemmer, gik vi ud ad fjordens vande kl.15,15. Det var rigtig lummervarmt, men stille. Vi fik sagt ohøj til havørnen, der nød forbisejlingen fra sin pæl, men da vi nåede Stevelt, trak tunge tordenskyer op fra vest. Vi gik ind til broen og afventede situationen, der efter en times tid afløstes af sejlervej, så vi fortsatte ud i bæltet med kurs mod Kongebro. Op mod Brandsø stod nogle ubehagelige søer, selv om der blot var 2-4 sek/m vind. Søerne havde vokset sig store på deres vej fra Ærø op gennem bæltet. Efter Brandsø jævnedes det sig ud, og det blev magsvej til vi rundede Stenderup Hage ved indsejlingen til Snævringen. Her kom en kraftig

regnbyge, der vaskede DAGMAR og de omkringliggende lokaliteter. Det gav et specielt sceneri, da solen atter brød frem samtidig med, at vi gik under den gamle Lillebæltsbro: Varmedis i banker hen over bæltet, der til tider nedsatte sigtbarheden til få hundrede meter. Ved solned-

gang klarede det op til en fin Skt. Hansaften, men det eneste vi så af bål var to røgfaner inde over Fyn på vej op ad bæltet.

24 sømil

Fredag den 24. juni.

Afsejling fra Kongebro

Nu kan vi fejre Nikkelbryllupsdag! Og det gør vi med manér! Hovmesteren har glempt en termokande i Ribe, så vi nøjes med quick-kaffe fra pose! Dernæst går vi løs på dagens tur mod enten Juelsminde eller Endelave – det afhænger lidt af vejret, som ser meget tilforladeligt ud. Formiddagen bringer lette SØ-lige vinde, som DAGMAR's genoa og Bukh i forening udnytter til 6 knob op langs Treldeskoven mod vest. Det blev så Juelsminde, der blev anduvet ved middagstid. På afstand så havnen ud til at være fyldt op, men ved nærmere eftersyn var der flere ledige pladser, hvor vi tog den bedste lidt væk fra hurlumhej og halløj! Men et klaprende fald fra en anden skude kunne alligevel høres over hele havnen. Nikkeldagen blev markeret med middagsmad på havnens restaurant. Lige over for os lå ARNAQ, der var depotudlægningsfartøj ved slædepatruljen SIRIUS fra 1966 til 1997. ARNAQ er bygget i Svendborg hos Rantzausminde bådebyggeri, hvor der i dag ligger mondæne lejligheder med egen bådehavn.

19 sømil.

Lørdag den 25. juni.

Med udsigt til regn- og tordenbyger blev DAGMAR liggende, så vi fik morgenskaffet uden stress, men med morgendram! Den afløstes af en tur til det lokale Rema, vi manglede lidt grønt til provianten. Ved kassen "faldt" vi over Horsens Folkeblad, der havde fætter Torbens søn på forsiden – i april faldt han om med hjertestop, men blev reddet af sine kammerater og lærere.

DAGMARS ekkolod har længe været ustabil, så vi frekventerede Havnens Marine Service for at hente råd og vejledning. Og det hjalp! Transduceren blev adskilt, rensset og fik ny olie i bunden, og så fungerede loddet igen. Ved frokosttid kom regnen ind fra syd, så der var god anledning til at falde hen i køjen. Vibekes middagslur blev afbrudt af en vogn-

fuld nyudsprungne studenter, der med deres "Partytruck" tog al opmærksomhed med teknomusik og glade opførsel. Sidst på eftermiddagen kom

der atter en omgang regn, der fik folk væk fra isboder og broer, men i DAGMAR's tørre ly lod hyggen sig ikke påvirke!

Søndag den 26. juni.

Vi stod op til blæst fra vest 6-8 m/sek., så vi bliver liggende her på pladsen og venter på, hvad dagen bringer. Foreløbig blev vandtanken fyldt op ligesom havnemesterens pengeskab: 150 kr. for det næste døgn! Ved frokosten fik vi i dag underholdning af Neanders Jazzband, der spillede for en fyldt havnebix. Vi tog en bytur og rendte ind i kusine Gitte med hvem vi aftalte fælles formiddagskaffe i morgen hos Anna i Klakring - godt nok uden hendes viden, men vi medbringer selv rundstykker! Herefter besøgte vi et ishuse og havnens lille fine museum med genstande og billeder fra den gang, havnen rummede andet end plasticbåde!

TÅGEHORN, Det mangler vi på DAGMAR!

Flere af billederne genkaldte minder fra mine besøg i Klakring i drengetiden, men nu er hele Juelsminde adgang til Sandbjerg Vig fyldt med lystbådehavne,

Mandag den 27. juni.

Blæst fra SV, 7 – 9 sek/m. Enkelte byger farer hen over Juelsminde-halvøen og enkelte af dem får vi besøg af. Dog ikke mere, end at vi på skibscyklerne forcerer bakken til Klakring medbringende friske rundstykker, som vi spiser i selskab med Anna og Gitte i de hyggelige stuer i Klakring. Tilbage på DAGMAR får havnefogeden, hvad han skal ha', og vi gør klar til besøg af familien fra Lindved, mens endnu en hidsig regnbyge går hen over havnen, mens klaprende fald spiller med på koncerten. I en pause i rækken af regnbyger dukker så drengene op med deres forældre. Vejret indbød til hygge på DAGMAR, så flere spil kort afslørede, hvem der er familiens Sorteper. Da regnen kortvarigt tabte

pusten, gik drengene og Jens i gummibåden og besigtigede havnen fra søsiden.

Vi sluttede dagen i Fiskerhuset, hvor vi skaffede aftensmad inden gæsterne af mønstrede DAGMAR. Og så kom solen frem bag skyerne og viste os en solnedgang med luftakrobatik.

Tirsdag den 28. juni

8,45 afgik vi fra Juelsminde Havn i stille vejr 0-4sek/m fra SV med kurs mod Samsø, og straks efter brød solen frem og forfulgte os siden tværs over Kattegat. Genoa og Bukh i forening gav 6 knob på loggen, og autopiloten hjalp i forening med til, at omstændighederne for turens afvikling var helt i top. SØ for Endelave spottede Vibeke en nysgerrig filur, der skabte søsprøjt i overfladen: En lille sæl med sit runde hoved og store øjne gjorde dem ekstra store, da de tog DAGMAR i øjesyn! Ved passagen af Paludans Flak med de 10 havvindmøller bemærkede vi,

at en af møllerne stod uden hus og vinger. Den havde smidt det hele fra sig på 15 meter vand! Sådan et uheld kan ikke komme bag på nogen. Paludans Flak er opkaldt efter kommandørkaptajnen på Linieskibet Christian den 8., der blev skudt i smadder af kanoner fra land ved Eckernførde i 1849, hvorved

mange sømænd omkom og andre gik i fangenskab. Dette er bl.a. beskrevet i indledningen til Carstens Jensens roman "Vi, de druknede". At opkalde et flak efter en IKKE-søhelt gør vi vist kun i Danmark, og så skal det jo gå galt!

Vi rundede Lusehage med de mange gravhøje, og stod op langs Vorreshage og Balleshage inden vi passerede Samsøfærgeren i sit leje og fandt en plads i Ballen Havn efter 4 timers sejlads.

Og så blev der frokostskaffet, hvorefter køjen sprang op på ryggen af os. Solen havde rigtig fat, så efter siestaen stod den på en

tur langs havnen og et mini indkøb i Brugsen. 25 sømil.

Onsdag den 29. juni.

Det fine sommervejr var en enlig svale – i dag stod regnen ind over os fra syd ledsaget af vind på 6 – 8 m/sek. Vi udvidede morgenskaftningen til hen over formiddagen, og mens vi ventede på regnens ophør, bestilte vi en rundtur på Samsø lørdag morgen med en veteranbus.

Regnen stoppede efter frokost, og den tog blæsten med sig. Vi gjorde landgang med vore cykler og gik løs på bakkerne mod Brundby. Ingen kommentarer om hvem, der svævede af sted! Kolhøj Stubmølle lige uden for Brundby er landets ældste og er beliggende på det, der absolut må betegnes som et højdepunkt! En flot udsigt over det sydlige Samsø viste sig for os, der besteg de sidste meter op til møllen.

Møllen blev opført på Endelave i 1650, men blev flyttet til Samsø i 1675. Her var den i brug indtil 1939.

På vej sydpå til Brattingborg blev cyklerne trætte ved Brundby Hotel og Pandekagehuset, så vi blev nødt til at sætte os i skyggen, da solen nu gavmildt spredte sine varme stråler. Så gik det gennem alléen af bornholmsk røn mod Brattingborg, hvorfra jeg med GPS'ens hjælp havde udset en genvej til Vesborg Fyr og middelalderlige voldanlæg. Men goddaw Do! Efter

først at have taget fejl af vejen, fandt vi den rette, men.... Den sidste del langs sydsiden af Samsø havde havet taget for år siden! Tilbage igen – og så var der kun en vej: tilbage til DAGMAR. På trods af disse genvordigheder var det en særlig oplevelse at færdes blandt en mængde store gamle gravhøje og vidtstrakte kornmarker, så langt øjet rakte på de små smalle øveje.

Sagnet fortæller, at i en af disse høje ligger Angangtyr begravet sammen med 11 af sine berserker, der blev dræbt på stranden af Hjalmar og Ørvarodd efter en drabelig kamp mellem kæmper. Achton Friis slutter beretningen

således. "Den sidste flygter. Det er den rødeste af Haddungerne, som render ind i skoven. Men Odd er efter ham. Da han lidt efter vender tilbage, er der røde hår på hans kølle". Arkæologiske undersøgelser har siden vist, at der på Samsø i 728 blev udkæmpet et blodigt slag!

Ømiljøet så vi også præget af en mængde huse og ejendomme, der tilhørte fritids- og feriefolket. Det afslørede bl.a. ved, at græs og urter i mængde havde overtaget omgivelserne eller det modsatte: nedlagte landbrugsejendomme lå hen enten meget sølle eller tip top vedligeholdte med en Mercedes i porten.

Og så blev det til 25 km på bagen!

Torsdag den 30. juni.

Vi er i vanen: regn og blæst står ind over havnen, mens vi ligger i køjen om morgenen og overvejer, hvad vi skal gøre. Det ender som regel med, at vi hopper ud af køjen og får fyldt kaffekanden til akkompagnement af regnens trommen og vindens hulen op til 10 sek./m. Efter elementerne havde dæmpet sig væsentligt, begiver os op til Tranebjerg for at søge den forgangne families spor på Samsø. Jeg vil ikke omtale forskellen på cyklernes evne til at forcere Samsøs bølgende landskab gennem bugnende kornmarker – blot nævne, at regn og blæst holdt sig pænt tilbage! Vi havde som mål "Lundehuset", opført som manufakturhandel i 1897 af Harald Lund, søn af Reinhold Lund – Hovmesterens forfader. I dag så det

meget trist og forfaldent ud og husede i øvrigt en lille del af Samsøs 300 asylanter. Fordums storhed er ændret til nutidigt forfald. 300 asylanter! 10 % af Samsøs befolkning. I Ribe skulle vi så have haft 1000!

Vi aflagde herefter besøg på det lokale museum. Afgjort et besøg værd. Udstillingen var informativ og overskuelig, og det historiske værksted var bestemt det bedste, jeg endnu har oplevet efter 40 nysgerrige år! Her kunne ungerne bl.a. affyre skibskanoner, agere murerarbejdsmand ved kirkebyggeri eller slæbe store granitsten til byggeri af gravhøj! Og endelig var der en rekonstruktion af en gammel gård fra Nordby med alskens spændende inventar.

Skipper sammen med samsinger anno 1850!

Det måtte vi sunde os på. En lille frokost på Carlos Corner samtidig med regnvejret gav kræfter til cykelturen til Onsbjerg Kirke, hvor vi efter megen søgen endelig fandt "Det gyldne Krucifiks" midt i en guldindrammet tekst.

"Dette forgyldte krucifiks var bundet på et dødt menneske og kom flydende her til land ved Ilse Made i Tranbjerg sogn, der de ville age det til kirkegården, kunne 4 heste ikke drage det, ikke kunne de heller fange samme lig til Kalbø kirke. Mens der de vende vognen ens til denne Onsbjerg kirkegård drog to heste det lettelig, og blev begravet ved den her øster gavl af kirken. Og haver denne kirke sit navn af samme forgyldt kors og kaldes på denne dag Hellig Kors Kirke. Anno 1596."

Og så gik vi løs på endemålet: Det lokalhistoriske Arkiv på den nedlagte skole i Onsbjerg. De to afdelinger med slægtsforskning og lokalhistorier har rigtig gode lokaleforhold, men hvor det piner en gammel skolemand at se omgivelserne beregnet til glade barnestemmer og hurlumhej nu bliver brugt til alt muligt, hvad man nu synes: dartklub, haveforening, strikkeklub og hvad ved jeg! I centraliseringens og økonomiens navn sælger man ud af de dyrebareste folkelige værdier: nærvær, overskuelighed og tryghed! De gode folk på arkivet for slægtsforskning kunne fortælle os, hvor farver Lund boede i sin tid: Lige bag ved Lundehuset. Og lige over for var "Realskolen", hvor en af lærerne forelskede sig i farverens yngste datter og grundlagde den gren af familien, hvortil vi hører. De drog så siden til Amerika og Sjælland! Vi lagde vejen forbi Tranbjerg igen for at finde farverens hus. Det var i en lige så sørgelig forfatning som sønnens! En af døtrene havde holdt forskole i Tranbjerg i 31 år – den lå lige over for Netto. Men så gik det også tilbage til DAGMAR i Ballen, hvor hovmesteren lagde for med en afslappende afslutning på dagen.

15 km har vi svedt i dag.

Fredag den 1. juli.

Ja, selvfølgelig! Opvågnen til en morgen med blæst og byger. Fra SV kommer en perlerække af byger, der hver især bringer nogle hidsige vindstød på 10 sek/m med sig. Vi strækker morgen- og frokost skafningen til det tynder ud i nedbøren, hvorefter vi på de trofaste skibscykler forcerer bakkerne til Tranbjerg for at se nærmere på kirken. Men igen: Goddaw, Do! Her på Samsø har man et ret afslappet forhold til åbningstider. Ved foden af kirkebakken mødte vi et skilt med oplysning om åbningstider til kl. 15 – ja, ydermere stod der højt og tydeligt: Kirken er åben! Men kirkedøren var forsvarlig låst! Vi kommer så Achton Friis's ord i hu, da han havde besøgt stedet i 1924: Kirken er udefra ganske imponerende, men indeni er den ikke noget særligt! Vi brugte derfor tiden til på kirkegården at lede efter forgangne slægter, og jo – minsanten om ikke vi fandt Farverens gamle familiegravsted øst for kirken. Så trådte vi atter i pedalerne gennem Samsøs frugtbare marker med tæt bevoksede kornmarker, ærtemarker, kæmpe rødbedemarker, og alskens andre grøntsags gevækster og satte kursen mod Besser, hvor vi holdt kaffepause i spisekammeret hos Søster Sidevind, der køber gammelt ragelse og sælger det som antikviteter.

Gadekæret i Besser

Turen endte ved Besser rev med udsigt til styrbord mod Kattegat og mod bagbord Stauns Fjord med de mange lavvandede områder og små holme. Hjemad gik det atter strygende, dog fik vi en beskeden påmindelse om, at der stadig var lidt væde tilbage i skyerne.

Vi nåede også 25 km i dag!

Lørdag den 2. juli.

Et monsterregnvejr er i løbet af natten passeret hen over Ballen Havn, men da vi lettede fra køjen var det forbi og afløst af en frisk vind fra SV 7 – 10 m/sek. Vi ligger fint i læ ved broen og beklager os ikke, og slet ikke da solen omsider lader sig se. Cyklerne er trætte i dag, så vi udskifter sadlerne med et par behagelige sæder i en gammel Chevrolet Six fra 1936, der lystigt bumler rundt på Samsø's veje med helt op til 45 km/timen og med en særdeles munter og kyndig chauffør. På den måde når vi også helt til Nordby, der ligger 20 km fra Ballen, uden at få ømme balder. Undervejs bliver vi grundig informeret om kendte og mindre kendte

personers tilknytning til øen! Efter denne hæsblæsende tur fra syd til nord på 2½ time trænger vi til at finde os selv igen i DAGMARS trygge omgivelser, mens sol og vind kæmper om vor opmærksomhed!

Søndag den 3. juli.

Der kom lige et ophold i de samske regnbyger, så vi med vore cykler kunne entre en af de lokale blå busser uden at drukne. Vi forlod Ballen med en lokal chauffør, der gerne snakkede om stort og småt undervejs til Nordby. Og i Onsby fik vi Niels ombord, der med sin fistelstemme knevrede løs om endnu mere småt, men dog mest om det "fuck up vejr". I "Nårby" forsvandt han hurtigt, og vi foldede cyklerne ud og sonderede omgivelserne. En atmosfærefyldt by, hvor hyggen er samlet omkring gadekæret og det gule klokketårn. Men de eneste levende forretninger

var en Café og en restaurant – kroen var lukket! Mens de sidste regnbyger drog hen over øen, indtog vi vor frokost, så vi var klar til oplevelser i stedet for siesta!

Op på cyklerne gik det de sidste kilometer ud mod Samsø's nordspids Issehoved, og det gik både nedad og opad – mest det sidste. Men det var anstrengel-

serne værd! En imponerende udsigt åbnede sig hen over bakker og dale mod alle verdenshjørner! Samsø er noget for sig selv.

Issehoved med Mols Bjerge i det fjerne

Og så gik det tilbage til Nordby og bussen til Ballen, hvor en ny snakkesalig chauffør bragte os og cyklerne velbeholdent hjem. Vi fejrede hjemkomsten med verdens bedste fiskefrikadeller indkøbt på havnen!

Indtrykket fra Nordby var lidt deprimerende. Ingen forretninger, efterskolen er også lukket, tomme huse ses overalt – en trist og opgivende atmosfære i et samfund, der for år tilbage var sprudlende og gav modspil til resten af øen.

Vejrhaner fra Nordby

Mandag den 4. juli.

Helt anderledes! Ingen regn slog mod dækket, hvorimod sol og sommer tog imod os, da vi slog øjnene op. Vi satsede på tørrevejrs og fik vasket en pose tøj, mens havnen fyldtes med liv – især var krabbebroen fyldt med forældre og netsvingede podere. Solen skal bare strejfe trætoppene, så vrirler det med folk på havneområdet og langs badestranden.

På DAGMAR stod den på storvask efter en uges forbrug. Vi kan jo ikke blive ved med at forny garderoben!

Efter frokost, mens solen tørrede tøjet, fik cyklerne igen en tur – denne gang til Vesborg Fyr. 10 km gennem det bakkede landskab omgivet af frodige kornmarker

førte os til Samsø's SV-ligste punkt. Fyret ligger på voldstedet, hvor Valdemar Atterdag lod opføre en borg i den tidlige middelalder. I dag har havet eroderet en stor del af voldstedet væk, men sporene er tydelige.

Det er ikke for bredskuldrede at bestige fyrtoppen!

En snæver spindeltrappe førte de sidste meter op til huset på toppen, hvorfra der er en storslået udsigt over øen og de omkringliggende farvande. Hjemvejen gennem Kolby og Permelille afslørede endnu en

gang, at Samsø nogle steder er i trist forfald! Huse, der ikke kan sælges, står og forfalder med tilgroede trøstesløse omgivelser. Sammen med indtrykkene af en storslået natur har det fæstnet sig i erindringen om Samsø, hvor den mest udbredte dialekt for tiden er københavnsk! 20 km.

Tirsdag den 5. juli.

Vi efterlod en fyldt havn i Ballen kl. 0600 på en ret skyet morgenstund, men med havblik! Det var også udsigten for formiddagen, så vi satte kursen mod Kerteminde efter først at have generet en flok fornærmede og brummende edderfugle, mens et nysgerrigt marsvin lige ville hilse på, da vi stod sydpå med BUKH'en "forrest". Efter 4 timers sejlads på blankt vand uden de store indtryk (det skulle da lige være en af Mærskys lyseblå kæmper på vej gennem bæltet) kom vi til en fin plads i Kerteminde kl. 10. Kort efter kom regnen i stride strømme, så vi fik køjerne på nakken efter frokost. Da regn åbenbart varer hele dagen her i Kerteminde, afslutter vi bare dagen med DAGMAR-sysler.

25 sømil.

Onsdag den 6. juli.

Hyl, piv og rusk i riggen – den overfriske blæst står hen over havnen med 10 – 13 m/sek. Vi vågner bare langsomt! Det ender dog med, at solen får hul, og vi går i gang med at blive liggende her ved broen fint i læ af et par store skuder. Formiddagen bruges til at nusse lidt om DAGMAR, som vi har flittig brugt siden Haderslev. Efter skafning ved middagstid var der ikke langt til Johannes Larsen Museet på Møllebakken, som altid er et besøg værd. Vi fik en introduktion af museets særudstilling om fugle af stedets inspektør, hvorefter vi på egen hånd sonderede den faste udstilling af de fynske malere og især Johannes Larsen – altid en positiv oplevelse, der varmt kan anbefales!

Fra udstillingen om fugle og "andet" på Johannes Larsen Museet

Der var stadig hyl og sus i riggen, da vi entrede DAGMAR igen, men da vi lå på en fin plads, var det blot at læne sig tilbage og nyde et glas, en cigar og slikke solskin indtil aftensmaden blev serveret.

Torsdag den 7. juli.

Sol og tørrevejr! 3. Liggedag er gratis i Kerteminde, så vi bliver her og gør efter morgenhurlumhej klar til en cykeltur til Ladby-skibet. Vinden har lagt sig, så skulle

der blive modvind på vejen, overvinder vi det nok.

Når man har set og hørt om Ribes Vikinger dusinvis af gange, tror man, at man kender vikingetiden. Et besøg ved Ladby-skibet får en på andre tanker! Vel er højen med de beskedne rester ikke oprindelige,

men det er resterne i højens dyb, der fra 1000 år i glemsel dukker frem i en mørk og dunkel belysning og fortæller om skibsbygning, samfund med trælle og herrer, heste som prestige og hvad ellers ens tanker falder på, hvis man ellers fatter det tidsmæssige spænd af år, der ligger mellem det du ser og dig selv. Det er Danmarks fortid helt håndgribeligt!

Fredag den 8. juli.

Opvågningen kl. meget tidlig ved lyden af vandpumpen, der kører uafslædt. Et blik på vandtanken afslører tom tank – ikke en dråbe. En slange er sprunget af studsene på vandhanen i pantryet, og lænsepumpen har sørget for, det udstrømmende vand er havnet udenbords. Når søvnen alligevel er spoleret, kan en reparation lige

så godt iværksættes med det samme. Derfor er morgenskaffningen ekstra tidlig i dag, og så kan vi jo også ligeså godt benytte os af det hæderlige sommervejr til en sejltur. Vi afgår fra Kerteminde kl. 6,30 og står sydpå i sol og vind af SV 3-4 m/sek. Dog tager storbølger imod os, da vi må ud i bæltet for at passere Vestbroen. Bag ved

gemmer Nyborg sig, og der lister vi ind på en plads i bunden af fiskerihavnen kl. 10,30. Det kneb lidt at holde køjerne på afstand efter frokosten, men hen på eftermiddagen kom vi løs, og gik op til Nyborg Slot.

Også her kom Danmarkshistorien tæt på: det var i de samme sale kong Erik Glipping gik sammen med de danske herremænd i 1289, da han underskrev den første håndfæstning, det var i de samme sale Margrethes søn Oluf under-

skrev aftalen, der skabte grundlaget for Kalmerunionen, og det var her den lille skrighals Christian den 2 blev født. Vi fordøjede indtrykkene "Hos Anton" i gågaden, mens det begyndte at regne. Det gjorde det også, da vi forhalede DAGMAR til en anden plads uden skidt og møg i vandet, 17 sømil.

Lørdag den 9. juli.

Efter morgenskafning og skibråd var overstået kl. 0900, afsejlede vi fra Nyborg så tæt under land, som forholdene tillod. Derfor var der det meste af tiden ringe søgang, så vi i god ro og orden for genoa og Bukh i vind af SV 6 – 10 m/sek stod sydpå med 5 – 6 knob mod Troense. Først da vi ved 12-tiden rundede Thure Rev rejste søerne sig, og på turen indtil Slotshage stod søerne ind over DAGMAR, som imidlertid i velbeholden stand fandt en læplads i Troense neden for hotellet kl. 12,30 og blev standsmæssigt skyllet af.

22 sømil

Søndag den 10. juli.

Ungerne, der ferierer på Rhodos, praler med 30 grader og sommer! Vi har også sommer – dansk sommer! Derfor bliver cyklerne ikke gjort klar til en tur i Valdemar Slots Kirke til gudstjeneste hos Per Aas – næh, vi bruger kirkebil. Derfor når vi tørskoet både frem og tilbage og kan efter frokost-skafning i sol og blæst sætte os på skibscyklene og bestige Bregninge bakke i den aktuelle "Tour stil". Kirkegården fik, hvad den skulle ha' og så raserede hovmesteren Rema i Sundhøj inden vi atter gik ombord på DAGMAR i Troense. Aftenen bød på frokostinvitation på Hotel Troense – Anna og Inga kommer til Tåsinge i morgen.

Den altid velklædte og omhyggelige havnefoged Søren "Dyrlæge" i funktion!

Mandag den 11. juli.

Efter de traditionelle regnbyger havde rensed ud og morgenskafningen tilendebragt, gjorde vi det godt for DAGMAR, inden mostrene fra Jylland parkerede på pladsen foran Hotel Troense. Gensynet blev fejret med en Troenseplatte efterfulgt af en kop kaffe under de store egetræer ved Lunkebugtens bred ved Nørreskoven. De to damer rejste af igen sidst på eftermiddagen – og straks efter besøgte

te et par hidsige regnbyger Tåsinge. Og så ringede telefonen: i morgen får vi besøg af "stumpen" Freja fra Odense sammen med forældrene. Vi belaver på endnu en hyggelig dag med vore nærmeste her på Tåsinge!

Tirsdag den 12. juli.

Vi afventede den obligatoriske regnbygge efter morgenskafningen inden vi tog et raid til det altid fristende slagtervindue i Vindeby. Efter en god snak og et omfattende grillindkøb til 5 mennesker inkl. kartoffelsalat og frikadeller til uhørt billigt - 250 kr.! - var vi tilbage på DAGMAR, netop som den næste regnbygge kom.

Men så kom solen og Freja-stumpen med forældrene ved frokosttid. Vi begav os til Valdemar Slot for at lade os betjene

ved Thepavillionen men udsigt over det danske vand i solskin. Ved et besøg ved ønsketræet Ambrosiusegen fortalte mormor om, hvordan Freja kunne få et ønske opfyldt, hvis hun fortalte det til træet og ingen andre! Jeg tror, hun ønskede sig en baby! Det er svært

at holde på en hemmelighed! Så stod den på jordbærtærte på DAGMAR og krabefiskeri på broen. Freja overgik selvfølgelig sin far ved at fange to ad gangen! Dagen sluttede med en god gang grill, inden vi atter blev os selv på skuden. Men så stod det ellers også ned med regn i stride strømme, så vi sluttede dagen med et spil og en til halsen.

Onsdag den 13. juli.

Hvor blev regnen af? Og hvor blev vinden af? Sol og havblik i Troense! Vi tørnede

ud kl. 5,30 for at påbe-

gynde sejladsen hjem
over et stille Lillebælt.

Godt, vi ikke havde Ka-

sper med! Vi lagde bi i

Svendborg og tankede

60 l. diesel inden vi stod

ud ad sundet forbi

”Skovhuset” i det rene

magsvejr. Ved broen havde direktoratet snart spærret for al trafik ved anlagte

stenrev og stilladser omkring broen på Tåsingesiden. Vi slap dog igennem uden

karambolage med færgerne, der havde morgentravlt. Og så gik det med 5 – 6

knob for BUKH’en i let modvind mod vest. Selv da vi rundede Helgenæs skinnede

solen og vinden var flov lige til det friskede op en lille times sejlads fra Årø Sund,

hvortil vi ankom uden problemer kl. 13,15.

39 sømil.

Torsdag den 14. juli.

Så gik det hjemad efter mogenskafning, mens søerne rejste sig på bæltet og mørke skyer drev hen over himlen. Men på fjorden ved Ørby Hage var der roligt så vi kunne koncentrere os om mødet med et troldepar med 8 store unger. Mon havørnen er taget på sommerferie?

Trængsel på fjorden – DAGMAR er igen den lille!

12,30 lå vi på DAGMARS plads hvorefter vi fyldte Mazdaen med brugt ferie gods og kørte til Ribe.

9 sømil